

Félték az Urat, de...

Köszöntés: „Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért! Miért adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, fáradozásotok jutalmát olyanért, amivel nem lehet jóllakni? Hallgassatok rám, és finomat ehettek, élvezni fogjátok a kövér falatokat! Figyeljetek rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok (Ézs 55, 1-3a)!” Ámen.

Gyülekező ének: 42. zsoltár 1-3. versei: „Mint a szép híves patakra...”

Fennálló ének: 42. zsoltár 7. verse: „Én lelkem, mire csüggedsz el...”

Fő ének: 458. dicséret: „Aki értem megnyíltál...”

Előfohász: „Kegyelem nektek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónja előtt vannak, és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme, aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (Jel 1,4-6)

Lekció: Királyok II. könyve 17. rész, 24-41. versei: *„Asszíria királya azután másokat hozott Bábelből, Kútából, Avvából, Hamátból, Szefarvajimból, és letelepítette őket Samária városaiba, Izráel fiai helyébe. Azok birtokba vették Samáriát, és letelepedtek városaiban. Kezdetben, miután odaköltöztek, nem félték az Urat, ezért az Úr oroszlánokat küldött rájuk, és azok öldösték őket. Ekkor azt mondták Asszíria királyának: Azok a népek, amelyeket elhurcoltál, és Samária városaiba telepítettél, nem tudják, hogyan kell tisztelni az ország Istenét, ezért oroszlánokat küldött rájuk, és azok most öldösik őket, mivel nem tudják, hogyan kell tisztelni az ország Istenét. Asszíria királya ezért megparancsolta: Küldjetek oda egy papot azok közül, akiket onnan vittetek fogságba! Menjen el, lakjon ott, és tanítsa meg őket, hogyan kell tisztelni az ország Istenét! El is ment egy pap azok közül, akiket Samáriából fogságba vittek, és letelepedett Bételben. Ő tanította meg azokat, hogy hogyan féljék az Urat. De azért mindegyik pogány nép megcsinálta a maga istenét is, és elhelyezte az áldozóhalmokon levő templomokba, amelyeket még a samáriaiak készítettek: mindegyik nép abban a városban, amelyben lakott. A Bábelből valók elkészítették Szukkót-Benótot, a Kútából valók elkészítették Néralt, a Hamátból valók elkészítették Asímát; az Avvából valók elkészítették Nibhazt és Tartákot, a Szefarvajimból valók pedig elégették fiaikat áldozatul Adrammeleknek és Anammeleknek, Szefarvajim isteneinek Így történt, hogy bár*

félték az Urat, de az áldozóhalmokon is alkalmaztak maguk közül való papokat, akik az áldozóhalmokon levő templomokban tevékenykedtek. Félték tehát az Urat is, de tisztelték a maguk isteneit is, azoknak a pogány népeknek a szokása szerint, akik közül elhurcolták őket. A mai napig is követik a régi szokásokat. Nem félik az Urat, és nem követik az ő rendelkezéseit, előírásait, törvényét és parancsolatát, amelyet pedig az Úr parancsolt meg Jákób fiainak, akinek az Úr az Izráel nevet adta. Mert velük szövetséget kötött az Úr, és ezt parancsolta nekik: Ne féljetek más isteneket, és ne imádjátok azokat, ne tiszteljétek őket, és ne áldozatok nekik! Az Urat féljétek, őt imádjátok, és neki áldozatok, mert ő hozott föl benneteket Egyiptomból nagy erővel és kinyújtott karral. Tartsátok meg a rendelkezéseket és előírásokat, a törvényt és a parancsolatot, amelyeket megíratott számotokra, és teljesítsétek azokat mindenkor; más isteneket pedig ne féljetek! Ne feledkezzetek el a szövetségről, amelyet veletek kötöttem, és ne féljetek más isteneket! Az Urat, a ti Isteneteket féljétek, és ő megment benneteket minden ellenségetek kezéből! Ezek azonban nem engedelmeskedtek, hanem régi szokásaikat követték. Így tehát ezek a népek félték ugyan az Urat, de tisztelték bálványaikat is. Még a fiaik és unokáik is azt teszik mindmáig, amit elődeik tettek.“

Előima: Annyi eredet, monda, hiedelem kötődik egy-egy nép életéhez, úgy ahogyan a miénkhez is, de olyan jó tudni azt Urunk, hogy Te vagy a kezdet és a vég, Aki szólsz és cselekszel. Köszönjük Urunk, hogy a samaritánusok eredete is benne van a Szentírásban, mindent tudunk rólunk, miután elfoglalták Izráel bűne miatt az országot, de olyan jó, hogy Te népeket és nemzeteket vonsz uralmad alá és a szíveket megvizsgálva hívod el az embereket a szolgálatra. Add, hogy minden kezdet Veled kezdődjön. Töredelmes szívvel mondjuk ki Előtted, a saját utunk zsákutcába torkollik, a saját erőnk elfogy és az önbizalmunk bizony teljesen elillan, amikor csak mi léteünk. Odáig megyünk el, hogy Téged is képesek vagyunk nem félni és nem imádni. Nem is tudjuk igazán megfogni ezeket a fogalmakat: félni az Urat és imádni az Istent. Milyen távolinak tűnnek nekünk ezek a kifejezések. Taníts meg ma bennünket félelmedben járni, imádattal a szívünkben élni a Te irányodba. Szólj hozzánk, beszélj velünk, ültess le, formálj, hass ránk, hogy elkötelezett szív formálódjon a bensőnkben, amely nem csatangol a világban, hanem szolgálja félelemmel és rettegéssel a saját üdvösségét. Cselekedj Urunk Szentlelked által, hogy ma is a Tőled származó hűségé és szereteté legyen az utolsó szó. Drága Úr Jézus! Könyörgünk, mutatkozz be nekünk, ébressz fel bennünket, mutasd meg, hogy mennyire ismersz bennünket, és beszélj hozzánk olyan személyesen, mint a samáriai asszonnyal beszéltél Jákób kutjánál. Hallgass meg bennünket és áldd meg jelenléteddel istentiszteletünket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 171. dicséret: „Megáll az Istennek Igéje...”

Textus: János evangéliuma 4. rész, 16-26. versei: *„Jézus így szólt hozzá: Menj el, hívd a férjedet, és jöjj vissza! Az asszony így válaszolt: Nincs férjem. Jézus erre ezt mondta: Jól mondtad, hogy férjed nincs, mert őt férjed volt, és akivel most élsz, nem férjed: ebben igazat mondtál. Az asszony így felelt: Uram, látom, hogy próféta vagy. A mi atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Istent imádni kell. Jézus így válaszolt: Higgy nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor nem ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad. De eljön az óra, és az most van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres. Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk. Az asszony így felelt: Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent. Jézus ezt mondta neki: Én vagyok az, aki veled beszélek.”*

**Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus
Krisztusban!**

Félték az Urat, de... Imádni az Atyát, de hogyan és hol? Osztatlan szívvel... Teljes lélekkel. Jézus úgy beszél a samáriai asszonnyal, mint barát a baráttal. Vele beszélget, tehát nem utasítja el. Szereti őt, mint a többi embert. Jézus beszéde szívbe írt evangélium. Míg beszél hozzánk Jézus, folyamatosan magához vonz. Jézus csodálatos mágnes. Jézus vonzóereje a Vele való közösség. Velünk beszél. Csoda. Hozzánk szól. Áldások sorozata. Mit tud a samáriai asszony? El kell jönnie a Messiásnak. A samaritánusok Mózes V. könyvét fogadták el. Várták Mózeszt. Az új Mózesre várhoztak, akinek minden szava beteljesülés: *„Prófétát támaszt majd testvéreid közül Istened, az Úr: olyat, mint én – őreá hallgassatok (VMóz 18,15)!”* Az asszony tehát nyitott Jézus elfogadására. Jézus felébresztette benne a legmélyebb vágyat az élő víz és a Vőlegény után. Az élő Istenről való diszkurzus képezi a legnagyobb részt ebben a beszélgetésben. Kicsoda Istené s ki hol és hogyan tiszteli Őt? A hely, ahol le kell borulni. A hely, ahol imádni kell az Urat, mindenki számára más. A samaritánusok a Garizim hegyére, az áldások hegyére vándoroltak. Később a Mórijá hegyére, ahol Jákób lajtorjája is állt. A

zsidó a Sínai hegyre esküdtek, ott kapták a kijelentést, a tíz igét. Hegyvonulatok sorakoznak egymás mellett Izraelben és valaki erre, valaki arra a hegyre megy fel. Jézus arról beszél, hogy egyre megy, melyik hegyre mész fel, ha a lélek nem kész. Mindegy, hogy melyik hegy a népedé, ha te nem tudod, hogy kicsoda a te Istened. Az új hely, ahol le kell borulni a Golgota. Elfogadni Jézus egyszeri tökéletes áldozatát. Borulj le a kereszt alatt! Borulj le ott, ahol Jézus, a te Urad és Istened meghalt érted. Tedd le, amit mai napig cipelsz. Rakd le lelki batyudat Jézus lábai elé, és meglátod, hogy Isten Lélek, és Neki nincs szüksége igazából a te hajbókolásodra. Neki rád van szüksége. Nem kell felmenni a hegyre, hanem itt Jézus előtt le kell borulni és megvallani a bűnöket. Nem kellene a magaslatok. Nem kell a körítés. Nem kell az áldozat. Nem szükséges az emberi cselekedet. Nem kell atyáink hagyománya. Nem kell, mert Jézus mindent beteljesített. Törvényt beteljesítette, annak átkát elvette, felszabadított egy olyan életre, amelyben imádni az Istent azt jelenti, hogy Jézus elé borulsz és Neki szolgálsz egy életen át. Lélekben és igazságban. Isten Lélek, és Őt egyedül a te lelked állapota érdekli. A te őszinte voltod. A te életed. Nem kell már semmit sem muszájból tenni, elég elfogadni, elég Jézus elé menni, mert Istentől származik a szeretet és Ő Jézusban szeretetteljesen életet ajándékoz. Az új áldozat maga Jézus, Aki teljes közösségre hív az Atyával. Nem helyhez, hanem szívhez kötött az örömhír. Nem hegyhez, hanem lélekhez kötött az evangélium. Isten olyan imádókat keres és talál is még Samáriában is, ahol rádöbbenek, hogy a testté lett Ige valóságot, életem teljességét tárja elém. Nekem beszél és Hozzám szól. Én érdeklém. Az én szomjúságom. Az én éhségem. Az én életem. Olyan imádókat keres az Atya, Akik az Ő szeretetéből fognak élni. Isten Fiában, az Ő legteljesebb ajándékában Benne van az Atya ismerete (ld. Ézs 11,9) és az Ő neve hatalmas lesz a népek között. (ld. Mal 1,11) Az Atya szeretett gyermekei vagyunk. Az Atya áldása, hogy ma is keres. Imádókat keres, és megtalálja Jézus által még ott is, ahol az Ószövetség szerint félték az Urat, de... A királyok könyvének értékelője került a

samaritánusokat. A zsidók messziről elkerülték azt a vidéket is. Jézus által ment ezen a vidéken és talált hitet egy beszélgetés során. Talál, mert van egy asszony, Aki számára a szeretni és szeretve lenni alapelv. Igaz imádó csak eddig máshol kereste a boldogságot. Jézus megmagyarázza neki, hogy ők úgy imádják az Urat, hogy nem ismerik, de az üdvösség a zsidókon keresztül érkezik. De... A Messiás zsidó származású, sőt ez az Ő nagy bűne is: „Ez a zsidók királya” (Jn 19,21), de ez a Király egyszerre itt ezen a helyen és több helyen az Újszövetségben a világ üdvözítője. Volt, akik megvetették, botránnyá süllyedt szolgálata azok szemében, akik közül származik, a Messiást is kivetették maguk közül, de Isten a megvetettekéből, a számkivetettekéből építi egyházát. Az Atya igaz imádói nem csak Jeruzsálemből származnak. A tiszteletadás kevés. Az istentisztelet kevés. Szívbeli bizalom nélkül, teljes ráhagyatkozás nélkül, teljes átadás nélkül nincs igaz imádat. Ezt mondja Jézus: Higgy nekem asszony! Ez a szókapcsolat asszony, tizenhárom alkalommal szerepel ebben az ígerésben. Igen, mert ebben van elrejtve igazán a kapcsolat lényege. Asszony, aki mennyasszonyként várja a Vőlegényt. Ez a megjelölés teljesen titokzatos Jánosnál. Asszony, mennyasszony. Jézus így nevezi édesanyját (Jn 19,26), és így nevezi a kertben Máriát is, Akiből hét ördögöt űzött ki. (Jn 20,13.15) Eljött az óra, hogy ezek az asszonyok szeretve legyenek, de nem földi, hanem mennyei juss árán. Isten igaz imádói, akik megismerték a valódi szeretet értékét. Hogyan? Úgy, hogy lerakták életüket a földi kanyargós útjuk során Jézus elé. Úgy, hogy Jézus, a Vőlegény, valódi örömmel és igaz szeretettel tesz bizonyosságot és mondja el őszintén: „Öt férjed volt és a mostani sem a férjed. Vagyis, igen megvolt a te életedben is a sok bálvány. Félted az Urat, de kerested a földi boldogságot. A sok férj sok és eltérő tapasztalatot tárt az asszony elé. Hitt bennünk. A bálvány pedig mikor válik bálvánnyá? Amikor mindent ígér, közben eltérít, hazudik és végül az ígérte nem teljesíti. A nőnek hat bálványa volt, míg nem érkezik meg a hetedikhez, a teljességhez, Istenhez. Eddig minden hiábavalóság volt az életében és közben

hallja még a Prédikátortól is: Féld az Istent! A sok kívánság, a sok remény, a sok teher hordozása egyszerre csak a Vőlegény előtt válik teljessé. Az öröme úgy teljesedik be, hogy hallja a lemeztelenített valóságot önmagáról. Szinte filmkockákba illő jelenet, amikor az életedet Jézus eléd vetíti. Ez vagy te: öt férjed volt. Így éltél te: öt férjed volt. Jézus helyesli a nő válaszát, mert tudja, hogy nincs férje, de lehet Vőlegénye, lehet Krisztusa és Ura, Aki minden szívben lakozást vesz. Jézus az asszony életének a feltárásával egy nagy igazságot mond ki: Az, Aki felismerte Krisztusban az Urat, már nem töltekezhet mással ezen a földön, mint az Úrral. Kisebbel nem éri be, nagyobb pedig már nem létezik az Úrtól. A samáriai asszony olyan meghívót kap, amelyben fel van kínálva neki az élő víz, a tiszta forrás, az élet vize. Nincs szeretet benne, nincs férje, de lehet Vőlegénye, és így öröme teljes lehet. (ld. Jn 3,30) Mást keresett egész életében, mást várt, nem így mondták, mást ígért a kéz és mást a száj, de egyszerre itt a lehetőség, hogy szembe nézzen az igazsággal és meglássa, hogy az igaz Vőlegény, Jézus, Aki azt mondja: én vagyok, Aki veled beszélek. Beszélek Veled és Hozzád. Ez a meghívó nekünk is be van dobva a lelki levelesládákba. Én nem ismerem a te bálványaidat, drága testvérem, de Jézus igen. Ami után szomjazol, ami után vágyakozol, ami után méz és jársz, az a Tiéd lehet. Ő van és újabb beszélgető partnert keres, hogy a te életed ne így legyen jellemezve: Félté az Urat, de a bálványok útján járt. Az Atya igaz imádójává egyedül Jézus által válsz, Aki van, létezik és fennforog, és Veled akar beszélni rólad. Ámen.

Utóima

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Minden dolgokat szeretetben menjen végbe (IKor 16,14)!”

Áldás: „Jákób Penúélnak nevezte el azt a helyet, és ezt mondta: Bár láttam Istent színről színre, mégis életben maradtam (IMóz 32,31).” Ámen.

Záró ének: 422. dicséret: „Hadd menjek Istenek, mindig feléd...”